

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De maledictione iustè aut iniustè inducta: quòd benedicere oporteat, non
maledicere. cap. xlvii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A rem amicū odio hādet, ab amicitia longè remotus est. Melior est vicinus amicus, quā frater longè habitans.

Qui fratres sunt, adiutores quoque sint in tribulationibus. Ne commutes amicū sincerum cum auro optimo. *Eccli. 40.*

DE MENDICANTIBVS.
CAP. XLV.

B **B**ILI, in tempore vitæ tuæ ne mendices. Melius est enī mori, quā mendicare. In ore impij dulce erit mendicationis munus: & in ventre ipsius ignis ardebit. *Eccli. 40.*

DE TURPILOQUIO.
CAP. XLVI.

C **C**ORRUMPUNT bonos mores colloquia praua. *1. Cor. 15. Ephe. 4.*
Omnis sermo malus de ore vestro non procedat: sed si quis bonus ad ædificationem fidei, vt det gratiam audientibus.
Turpitude, & stultiloquium, & scurrilitas, quæ ad rem non pertinent, ne nominetur quidem in vobis, sicut decet sanctos. *5.*
Turpis sermo ne exeat ex ore vestro.

Sermonum consuetudo ad res ipsas viam munit. Ac proinde quā diligentissimè conseruandus est animus, ne per sermonum voluptatem imprudētēs aliquid mali suscipiamus, non secus videlicet ac toxicum aliquod melle conditum admittentes.

Mali studium, temporis diuturnitate confirmatum, vix vquam, imò ne vix quidem curari potest, consuetudine nimirum plerumque in naturam migrante.

Occlude verbis turpibus cera tuas Aures, sonisque cantuum molliſſimis.

Turpes & vani sunt illi, qui in rebus vanis ingenij atque industriae specimen edunt, & cum ad res præclaras addiscendas tardi sint & hebetes, contra ad turpia percipienda celerissimi atque acutissimi sunt.

A sermonis obscenitate non ipsi tantum abstinere, sed eos quoque, qui ea vtuntur, comprimere debemus, tum acriore conspectu, tum vultus auersione, tum subsannatione, vt dici solet, tum denique vehemētiore oratione.

Petulantiam in sermonibus adhibere, vsu quodam atque consuetudine hoc affert, vt in rebus etiam petulantia laboremus.

Prorsus a turpium rerum auditione, turpibusque spectaculis abstineñdum est: multò autem magis id agendum est, vt ab obscenis rebus puri ac liberi simus.

Iter ad impudentiam est sermonis obscenitas: atque vtriusque finis est obscenū facinus. Periculum sæpè affert, turpia verba audire.

E **DE MALEDICTIONE IVSTE AVT iniuste inducta: & quòd benedicere oporteat, non maledicere. CAP. XLVII.**

SICVT auis ad alta tranſuolans, & passer quò libet vadens: sic maledictum frustra prolatum nemini superueniet. *Prou. 26.*

Non relinquis quærentibus tibi retrò maledicere. Maledicentis enim nim tibi in amaritudine animæ exaudietur deprecatio illius. Exaudiet autem eum qui fecit illum. Maledictio matris eradicat fundamenta. *Eccli. 4.*

Benedicite persequentibus vos: benedicite, & nolite maledicere. *3.*
Lingua, inquietum malū, plena veneno mortifero. In ipsa benedicimus Deū, *Rom. 12. 1ac. 3.*

F

D. IOANN. DAMASCENI

& patrem: & in ipsa maledicimus homines, qui ad similitudinem Dei facti sunt. F
De eodem ore procedit benedictio & maledictio. Non oportet, fratres mei, hæc
ita fieri. Nunquid fons de eodem foramine emanat dulcem & amaram aquam?
Nunquid, fratres mei, potest ficus uvas facere, aut vitis ficus?

DE REMISSIONE PECCATORVM,
& quibus modis veniam consequi possumus.
CAP. XLVIII.

Iob. 11.

Fixe fordes, & ne timeas: & laborem tuum solue tanquam
fluctum prætereuntem, & non timebis: quia oratio tua erit si-
cut lucifer.

Pro. 13. 15.

Redemptio animæ viri, diuitiæ suæ. Per misericordiam
& fidem purgantur peccata.

Hier. 5.

Si est qui faciat iudicium, & querat fidem, propitius ipsi ero,
dicit Dominus.

Sap. 12.

Bonæ spei fecisti filios tuos: quia das locum in peccatis penitentia.

Eccli. 3.

28.

Ignem ardentem extinguit aqua: & elemosyna resistit peccatis. Remitte ini-
uriam proximo tuo: & tunc deprecanti tibi peccata tua soluentur. Qui hono-
rat patrem, redimit peccata. Beneplacitum Domini est abstinere ab iniustitia: H
& propitiatio, abstinere à peccato.

Mat. 6.

Si dimiseritis hominibus peccata ipsorum, & pater vester cœlestis dimittet vobis.

Iaco. 5.

Qui conuerti fecerit peccatorem ab errore viæ suæ, saluabit animam eius ex
morte, & operiet multitudinem peccatorum.

DE DESPERATIONE: ET QVOD
salutis nostræ spem abiicere non debeamus.
CAP. XLIX.

NON eris animo: quia spes tibi est.

Homines, quorum salus deplorata erat, implebuntur lætitia. I

Bafil. Ex-
hort. ad
Bapt.

Nemo priuationum metu bona reiicit. Nam hoc pacto nulla res humana
consistet, si in singulis rebus, quas aggredimur, iacturas consideremus. Agri-
cultura enim sterilitas imminet, mercatura naufragia, coniugis viduitates, filiorum edu-
cationibus orbitates. Nihilominus tamen secius res aggredimur, semper quidem lætiora nobis pol-
licentes, caterum rerum spe conceptarum euentum ad Deum, qui res nostras administrat
ac moderatur, referentes.

Neque is, qui ab ignavia & socordia remotus est, in desperationem unquam incidet: neque is,
qui spe læta alitur, ac de sua salute minime desperat, in socordiam unquam prolabi poterit. K

DE ANATHEMATE ET EXCOMMV-
nicatione. CAP. L.

Deut. 7.

NON inferes quippiam ex idolo in domum tuam: ne fias anathe-
ma, sicut & illud est. Quasi spurcitiem detestaberis, & velut in-
quinamentum ac fordes abominationi, habebis: quia anathema
est. Non inuenietur in manu tua quicquam de anathemate.

Iosue. 7.

Dixit Dominus ad Iosue: Non poterit Israël stare ante ho-
stes suos, cōsq; fugiet: quia pollutus est anathemate. Non ero
vltra vobiscum, donec conteratis eum, qui huius sceleris reus
est. Surge, sanctifica populum, & dic eis: Sanctificamini in crastinum. Et quicun-
que in hoc facinore comprehensus erit, cōburetur igni cum omni substantia sua:
quoniam